

„ÎNTÂMPLARE” SAU PROVIDENȚA LUI DUMNEZEU ? [Dr. E. Doenges]

„NU VĂ ÎNȘELAȚI, DUMNEZEU NU SE LASĂ BATJOCORIT.”

CINE A FOST LOVIT ?

În luna iulie a anului 1891 se putea citi în *Curierul de Hanovra* și în ziarul din Koeln, următoarea relatare din Belgrad :

„În satul Bistrița din Serbia a fost acum câteva zile o furtună puternică cu grindină, care a făcut multă pagubă pe câmp și în vii.

În același timp erau adunați la birt mulți țărani, care vorbeau despre nenorocirea pe care a provocat-o furtuna ; unii chiar blestemau – cum din păcate este obiceiul, pe sfinți și pe vrăjitoare ; pe sfinți pentru că nu ocrotesc câmpurile și pe vrăjitoare pentru că aduc o asemenea vreme. Cel mai rău blestema birtașul ; el blestema pe Dumnezeu și striga :

„Voi trage acum în Dumnezeul nostru și furtuna va înceta.”

Apoi și-a luat flinta de pe perete și a ieșit afară, în fața ușii, pentru a trage în sus, spre cer.

Un curios, care era și el acolo, a ieșit după birtaș și voia să vadă rezultatul acțiunii. Birtașul a ridicat pușca, înjurând sălbatic pe Dumnezeu. În aceeași clipă s-a iscat un fulger, coborând de-a lungul țevii

de pușcă îndreptată în sus, spre cer ; un bubuit înfricoșător de tunet i-a amețit pe toți cei prezenți, iar birtașul și curiosul de lângă el erau morți la pământ.

Niciunul dintre ceilalți care erau prezenți nu a fost rănit.” Deci cine a fost lovit ? Dumnezeu sau hulitorul ?

JURUINȚA ÎMPLINITĂ

Ziarul Prusiei răsăritene scria din Tilsit despre un cuplu înaintat în vârstă, următoarele : „Cu toți cei 70 de ani ai lor, cei doi au avut clipele lor de slăbiciune, când s-a ajuns la o ceartă violentă între ei.

Odată s-au mâniat așa de tare unul pe altul, încât și-au jurat ca niciunul din ei să nu conducă la groapă pe celălalt. Ce ciudat din partea unor oameni, care stau în pragul mormântului.

Și iată ce s-a întâmplat : curând după această neînțelegere dezastruoasă, bătrânul a fost găsit mort în odaie.

Un stop cardiac a pus capăt vieții lui, ca urmare a enervării.

Și când a fost chemată femeia, a căzut și ea fără viață la pământ, lovită de infarct, copleșită de acea privesc.

Așa că li s-a făcut după jurămintele lor solemne, niciunul să nu-l însoțească pe celălalt la înmormântare”.

[Preluare din cartea : „Întâmplare” sau Providența Lui Dumnezeu ? | O culegere de povestiri din viață | Editat de Dr. E. Doenges, Darmstadt | Editura : Frații Doenges din Dillenburg | Tipografia: A. Richter, Dillenburg]

Foaia Creștinului poate fi citită (și descărcată de) pe : www.cezareea.ro/foaia-crestinului.

ORARUL SLUJBELOR BISERICII

DUMINICA	9 – 12
	18 – 20
JOI	18 – 20

Live pe : www.cezareea.ro

VĂ AȘTEPTAM CU DRAG !

„Să trăiești în pace, și pacea să fie cu casa ta și cu tot ce este al tău” !

I SAMUEL 25 : 6

ROMÂNIA | CARAȘ – SEVERIN | REȘIȚA | STRADA CASTANILOR | NR. 119 | COD 320 030 | NR. TEL. DAN 0742 061 905

ANUL XI, NR. 522 / 9 NOIEMBRIE 2025

www.cezareea.ro

Foaia Creștinului

- Editorial
- O înmormântare cum și-a dorit
- Proverbe persane. Dreptate (II)
- Mică enciclopedie onomastică
- Dicționar de cuvinte, expresii
- Cum pot fi mântuiți ?
- David Livingstone

„Unul care dă cu mâna largă, ajunge mai bogat ; și altul, care economisește prea mult, nu face decât să sărăcească”.

[PROVERBE 11 : 24]

Editorial. *La bazinul de înot al armatei din Köln* (II)

„Pe cel ce vine la Mine, nu-l voi izgoni afară”. (Ioan 6 : 37)

[Continuare din numărul trecut] Imediat în apropierea acestui înveliș fără viață, stătea prietenul nostru, care sărise așa de curajos în urma celui accidentat, de la ora zece până la douăsprezece noaptea, în post și hainele lui încă mai erau ude.

Dar nu lucrul acesta îi mișca inima, ci toate gândurile lui erau afectate și pline de un adevăr copleșitor ; inima și conștiința lui i-au adevărit : **dacă tu ți-ai fi găsit azi moartea în valuri, atunci partea ta ar fi fost pierzarea veșnică.**

El a devenit dintr-odată deplin conștient de acest adevăr, și-a văzut viața în lumina veșniciei și **s-a recunoscut drept un păcătos pierdut.**

La ora 12 a fost înlocuit de gardă, pentru că între timp anunțul accidentului ajunsese la cazarmă.

Superiorii lui i-au trecut cu vederea delictul greu, de a fi părăsit postul ; curajul și devotamentul cu care sărise după cel accidentat i-au fost recunoscute.

La amiaza următoare, la apel, pionierul nostru a fost lăudat în fața trupei adunate, că a încercat să-și salveze camaradul cu riscul propriei vieți. A mai primit și o răsplată în bani, de 2 taleri și 15 groși, în dar.

Dar toate acestea n-au adus liniște inimii lui. Zi și noapte îl însoțea gândul : **te duci la pierzare, nu poți sta înaintea lui Dumnezeu.**

Nu era o închipuire în inima acestui soldat curajos, nu era o toană cea care îi umplea trăsăturile și ființa cu o asemenea seriozitate, ci Duhul Sfânt al lui Dumnezeu lucra în inima lui, iar harul l-a ferit, ca să nu amuțească glasul lui Dumnezeu cu pălăvrăgeli ușurative și cu pofta lumii. Era dumnezeiasca tristețe, care aduce o pocăință care duce la mântuire (compară cu II Corinteni 7 : 10). [Continuare pe pagina 2]

[Continuarea de pe pagina 1]

Toate acestea se petrec în liniștea inimii, care bate sub hainele albastre.

Nici un ochi al superiorului nu le poate pătrunde.

Șase luni s-au scurs, serviciul de vară și exercițiile de toamnă au trecut, se făcuse octombrie când același pionier stătea în același post.

Avea numărul 2, luna arăta strălucitor de luminoasă, dar gândurile se întorceau mereu la același lucru : el vedea că viața și faptele lui îl acuzau înaintea lui Dumnezeu.

A bătut ora zece în turnurile bisericii, a venit înlocuitorul, dar prietenul nostru i-a spus că vrea să mai rămână cele două ore în post.

Apoi, după ce a fost iar singur, s-a aruncat în genunchi, a strigat la Dumnezeu după îndurare și milă.

Atunci a înțeles inima lui cele două cuvinte ale lui Dumnezeu :

„De vor fi păcatele voastre cum e cârmăzul, se vor face albe ca zăpada.” (Isaia 1 : 18) și celălalt : **„Pe cel ce vine la Mine, nu-l voi izgoni afară”** (Ioan 6 : 37).

Atunci, de pe buzele soldatului care se ruga s-au desprins cuvintele : **„O, Dumnezeu, Tu poți totul, dar un lucru nu poți, nu poți să minți !**

Dacă ai spus că L-ai trimis pe Isus pentru cei pierduți, aici este unul ! Da, aici este unul, care are nevoie de îndurare și milă.’

Dumnezeul bogat în îndurare a răspuns în aceeași clipă la rugăciunea credinței : fericire, pace și bucurie s-au revărsat în această inimă și în același ceas a putut să-i mulțumească lui Dumnezeu, care i-a dăruit pace și i-a șters păcatele cu sângele prețios al lui Isus.

45 de ani au trecut ; mâna acum tremurândă a acestui pionier, care a pus pe

hârtie această cea mai importantă și mai mare trăire a unei vieți foarte agitate, încheie relatarea cu următoarele cuvinte :

„Harul lui Dumnezeu, care în acea noapte, în postul de pază de la bazinul de înot m-a făcut fericit, nu m-a părăsit ; și sunt convins că mă va însoți până când vapurașul meu va intra în portul odihnei, pentru a fi veșnic cu scumpul meu Domn.’

[Continuarea în numărul viitor I Preluare din : *Mărturiile unui vechi soldat către camarazii lui* I V I Georg von Viebahn, BERLIN I 1900 I Societatea Evanghelică germană de cărți și tractate I Ackerstrasse 142]

CUGETĂRI PERSANE DREPTATE (II)

- Fii drept și de nimeni nu vei avea teamă.
- Dreptatea e lumânarea care luminează lumea.
- Oriunde s-a cultivat dreptatea bogăția-n lume s-a-nmulțit. **SANAI**

[Din *Cugetări persane*, Albatros, București, 1983]

MICĂ ENCICLOPEDIE ONOMASTICĂ Silvestru

- Rareori folosit azi ca prenume, **Silvéstru** reproduce lat. **Silvester** ... „de pădure, pădurean”. / [C. Ionescu, Editura Enciclopedică Română, Bucureștie, 1975]

DICȚIONAR DE CUVINTE expresii, citate celebre

- **Ora H** – cuvântul „oră” (ceas) începe în multe limbi cu litera H : *hora* în latină, *heure* în franceză, *hour* în engleză, *hora* în spaniolă etc.

Această inițială, folosită ca abreviere pentru oră, marchează deci un nou început.

De aceea, prin expresia *ora H* se înțelege „ora începutului”... [I. Berg, *Ediția a II-a revizuită și adăugită*, Editura Științifică, București, 1969]

Lumini peste veacuri Volumul II [Petru Popovici] CAPITOLUL 13 DAVID LIVINGSTONE

Burii își mențineau supremația numai cu armele de foc, pe când beciuanii nu aveau decât arcuri și sulițe.

Cu banii ce îi avea la Kuruman, Livingstone și-a cumpărat secure, sapă, lopată, hârleț și alte unelte pentru grădină.

La fel și-a cumpărat tot felul de scule de tâmplărie și tot ce credea că îi este necesar, căci știa că mergând în nord, unde nu se aflau magazine, nu le mai putea procura.

Toate le-a încărcat într-un car mare cu coviltir și apoi a plecat la drum, însoțit de doi negri, care cunoșteau drumurile.

Între olandezi s-a răspândit zvonul că omul alb nou sosit aduce în car arme beciuanilor. Imediat, ei și-au luat armele și au ieșit în calea lui Livingstone.

Numai curajul, bunătatea și calmul lui Livingstone au înlăturat vărsarea de sânge. Dumnezeu a ocrotit pe robul Său și pe oamenii care îl însoțeau așa cum a promis în Psalmul 121, pe care l-a citit la plecarea de acasă.

Mai târziu, burii și-au cerut scuze pentru acest atac.

Spre a cunoaște felul de trai și obiceiurile, spre a învăța o limbă, Livingstone s-a dus la bakwaini, timp de șase luni.

Deși nu cunoștea nici o vorbă, și aici ca și în celelalte triburi, unde a ajuns mai târziu, el a fost primit bine datorită limbajului dragostei pe care și cei mai împotrivitori oameni îl înțelegeau.

Cunoștințele ce le-a primit acolo, i-au fost de un real folos mai târziu. După un an de la sosire, el a scris tatălui său :

„Lucrul lui Dumnezeu aici merge înainte, cu toate infirmitățile noastre.

În continuu se adună suflete și uneori chiar dintre acei la care mai puțin te-ai aștepta să se întoarcă la Domnul.

Un număr de 24 de suflete s-au predat Domnului și au fost adăugați la biserica în luna trecută, și mulți alții vin și întreabă”.

În 1843, Livingstone a deschis o misiune la Mabotsa, vreo 320 km mai la nord.

Pe acea vreme, în Africa nu prea erau drumuri, nu existau tăblițe indicatoare. Ca să ajungi la o localitate, trebuia să cauți un ghid, unul din partea locului, să te conducă.

Găsirea unui ghid era o mare problemă. Uneori și dacă l-ai găsit, nu erai sigur că te duce unde dorești sau te omoară pe drum, ca să-ți ia totul.

Unii cereau plata înainte, apoi te conduceau o zi sau două și dispăreau.

Alții erau gata să te conducă, dar numai până la marginea tribului vecin.

Erau tot felul de probleme cu ei și David, în călătoriile lui prin junglă, a avut multe necazuri din pricina aceasta ... [Continuarea va fi în numărul viitor]

UNDE ÎȚI VEI PETRECE VEȘNICIA? CUM POT FI MÂNTUIT ?

1. Nu există om fără păcat : *„Căci toți au păcătuit și sunt lipsiți de slava lui Dumnezeu”.* [Romani 3 : 23]

2. Pentru un singur păcat, omul este / va fi condamnat : *„Fiindcă plata păcatului este moartea ...”.*

3. Mântuirea este posibilă numai prin Isus : *„ ... darul fără plată al lui Dumnezeu este viața veșnică în Isus Hristos, Domnul nostru”.* [Romani 6 : 23]

**„Doamne Isuse, vino te rog
și în viața mea !”**